

Groot Almeloos Dictée 2010 (auteur: Alfons Lipman)

De jacht

1. Alex wijt zijn corpulentie bagatelliserend aan een DNA-foutje, maar Adelheid kan zich iets sexyers voorstellen dan diens boeddhabuik en ze wordt allerm minst geïnspireerd door zijn lovehandles, zeker niet na zijn laatste acneaanval en Alex heeft gefitnest en geautopet, maar niets baat.
2. Van skûtsjesilen val je niet af en iemand met zijn embonpoint rugbyt niet; het wordt de jacht, noodzaak voor de met pijl-en-boog bewapende neanderthalers, in de middeleeuwen voorbehouden aan de geprivilegieerde bourgeoisie en heden ten dage misschien niet exclusief voor lieden van adellijken huize, maar ook niet weggelegd voor Jan Modaal.
3. Om allround jager te worden, volgt hij een jachtcursus en hij herkent laveiende reeën, wisenten en moeflons en onderscheidt feilloos de fecaliën van koeien en konijnen.
4. Een belangrijk attribuut is het geweer en het wordt geen kalasnikov waar de moedjahedien mee strijdt, maar een super-de-luxe tweedehands flobertgeweer van zegge en schrijve honderddrieëntwintig eurootjes.
5. Alex' jachtcombinanten vormen een gemêleerd gezelschap en het zijn bepaald geen jongens van Jan de Witt: een sannyasin uit de Bhagwantijd met een hazewind, een veejay met een hazenlip, een newager met ayurvedische geneeskundeopleiding en een aan ludduvuddu lijdende Chinese pezewever.
6. Adelheid verheugt zich al op de jachtdinertjes die ze in haar dirndljurk met ruches zal opdienen: cantharellensoep met worcestersaus, hazenpeper met tijm en rodekool, een stevige rioja erbij en een trifle na of echt biologisch-dynamisch boerderijijs.
7. Op tweede pinksterdag, na de ijsheiligen, als de haas ruit, stapt Alex in zijn fourwheeldrive: op-en-top jager, in jaegerondergoed en jagerstenuë, geërfd van een oudoom uit Bangladesh.
8. Het jachtterrein ligt naast het Hazenpad/hazenpad, de autoweg Utrecht-Amsterdam, de belangrijkste oost-westverbinding die in de Tweede Wereldoorlog is aangelegd voor het geval de nazi's er haastje-repje vandoor zouden moeten.
9. Alex, knikkebollend in het hazengrauwen door een teveel aan drambuie en bockbier, lijkt onverrichter zake huiswaarts te moeten, tot hij in het struweel geritsel hoort en hij schiet intuïtief, maar zijn in allerijl toegeschoten maten constateren met een hartgrondig nondedju, terwijl het schot nog echoot, dat een van de daar grazende galloways het loodje heeft gelegd.
10. Een roekoeënde duif vliegt op en de schlemielige Alex stelt nog mond-op-mondbeademing voor, terwijl Adelheid haar gène verbijt en even glijdt haar blik naar het jachtgeweer tussen het fluitenkruid en guichelheil, maar de gedachte die bij haar opkomt, verdringt ze natuurlijk onmiddellijk.